

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej
nr 1441 * 31 sierpnia 2025 * Rok XXXV

Uczcie się ode Mnie

Dwudziesta Druga Niedziela zwykła

Syr 3, 17-18. 20. 28-29; Ps 68, 4 i 5ac. 6-7b. 10-11 (R.: por. 11b); Hbr 12, 18-19. 22-24a; Mt 11, 29ab; Łk 14, 1. 7-14;

8.00 Czernica W int. Alicji i Przemysława o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski

10.00 Wojnowice +Marian MAKSYMOWICZ /2 r. śm./, +Andrzej ALFAWICKI, ++ z rodz.

12.00 Czernica +Stanisław KUŹMA

Łk 14, 1. 7-14 * Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniza, będzie wywyższony

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili. Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich:

«Jeśli cię ktoś zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: „Ustąp temu miejsca”, a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce.

Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: „Przyjacielu, przesiądź się wyżej”. I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiedniaków. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniza, będzie wywyższony».

Do tego zaś, który Go zaprosił, mówił także: «Gdy wydajesz obiad albo wieczerzę, nie zapraszaj swoich przyjaciół ani braci, ani krewnych, ani zamożnych sąsiadów, aby cię i oni nawzajem nie zaprosili, i miałbyś odpłatę. Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaproś ubogich, ułomnych, chorych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdziżyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Podczas swojego życia publicznego Pan Jezus często przyjmował zaproszenia od różnych osób, aby posilić się w ich domach, także od takich, których życie było uznawane przez społeczność za mało przykładowe. Postawa Pana Jezusa była tak otwarta, że niektórzy mu współcześni określali go jako żarłoka i pijaka, przyjaciela celników i grzeszników (por. Łk 7,34). W scenie opisywanej w dzisiejszej Ewangelii, Pan Jezus zostaje zaproszony do domu jednego z ważniejszych faryzeuszów, i jak pisze święty Łukasz, wielu z nich obserwowało jego zachowanie. Ale Pana Jezusa porusza głębokie pragnienie zbawienia wszystkich, które jest ponad opinią publiczną i szemraniami. Jak mówi święty Cyryl „choć Pan znał

przewrotność faryzeuszy, przyjmował zaproszenia na ich ucztę, aby być przydatnym poprzez swoje słowa i cuda dla tych, którzy w nich uczestniczyli”[1].

Pan Jezus widząc jak faryzeusze wybierali pierwsze miejsca, opowiedział im przypowieść dziejącą się na weselu. W pierwszej chwili, cała opowieść wydaje się prostą ludzką radą związaną z eleganckim zachowaniem, aby dobrze wypaść wobec ludzi. Jednakże, ten obraz pokazuje o wiele głębsze przesłanie na temat cnoty pokory, które zostaje wyrażone w słynnej paradoksalnej sentencji: „Każdy kto się wywyższa będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

Tradycja Kościoła mocno podkreślała kluczową rolę jaką odgrywa cnota pokory, o której mówi Pan Jezus w domu faryzeusza. Wielu Ojców Kościoła definiuje tę cnotę podobnie jak św. Grzegorz: „Matka i mistrzyni wszystkich cnót”[2]. Pan Jezus daje do zrozumienia faryzeuszowi, że nie jest łatwo przybrać w każdej sytuacji właściwą postawę związaną z prawdą o nas samych. Łatwo jest uważać się za większego niż się rzeczywiście jest. Dlatego Pan Jezus zaleca uważać się zawsze za niższego, niż można się spodziewać, „usiąść na ostatnim miejscu”.

W rzeczywistości to Pan Jezus jest tym, który potrafił usiąść na ostatnim miejscu i został później wywyższony. Jak tłumaczy Benedykt XVI, „ta przypowieść, w swoim najgłębszym znaczeniu, przywodzi na myśl postawę człowieka wobec Boga. Ostatnie miejsce może oznaczać stan ludzkości zniszczonej przez grzech, stan który jedynie wcielenie jednorodzonego Syna może wywyższyć. Właśnie dlatego sam Chrystus „przyjął ostatnie miejsce na świecie —krzyż— i właśnie poprzez tę radykalną pokorę odkupił nas i ciągle nam pomaga” (Deus Caritas est, 35)[3]. Pan Jezus jest tym, który naprawdę usiadł na ostatnim miejscu, miejscu służby innym i hojnego oddania się aż do krzyża. Dlatego został wywyższony, aby usiąść po prawicy Ojca. W pewnym sensie, sam Pan Jezus usłyszał słowa z dzisiejszej przypowieści: „Przyjacielu, przesiądź się wyżej”. Cnota pokory jest więc ukazana jako warunek konieczny, aby Bóg mógł nas wywyższyć, ponieważ jak mówił św. Augustyn, „na wyżynę nieba wchodzi się krokami pokory”[4].

Na koniec, Pan Jezus zaleca faryzeuszowi żyć miłością wobec innych, co także jest znakiem pokory. Dlatego Nauczyciel zachęca gospodarza, aby zaprosił na ucztę właśnie tych, których każdy umiejscowiłby na ostatnim miejscu, a nie na pierwszym: „ubogich, chromych i ślepych”, którzy nie mają jak się odwdzięczyć. Taka hojna postawa, która nadaje wartość pokornym, jest nagradzana i wywyższana przez Boga, który jak mówi Pan Jezus odda w czasie zmartwychwstania sprawiedliwych. Ponieważ jak tłumaczy św. Jan Chryzostom, „jeśli ucztujesz z ubogim, będziesz miał Boga za dłużnika, który nigdy nie zapomina”[5]. Wtedy także i my usłyszymy zaproszenie gospodarza „Przyjacielu, przesiądź się wyżej”.

AUDIENCIA GENERALNA Leona PP XIV, 27 sierpnia 2025
Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją. III. Pascha Jezusa. 4. Pojmanie. „Kogo szukacie?” (J 18, 4)
(J 18, 4-9) A Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich: «Kogo szukacie?» Odpowiedzieli Mu: «Jezusa z Nazaretu» Rzekł do nich Jezus: «JA JESTEM». Również i Judasz, który Go wydał, stał między nimi. Skoro więc [Jezus] rzekł do nich: «JA JESTEM», cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał: «Kogo szukacie?» Oni zaś powiedzieli: «Jezusa z Nazaretu». Jezus odrzekł: «Powiedziałem wam, że Ja jestem. Jeżeli więc Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść!» Stało się tak, aby się wypełniło

słowo, które wypowiedział: «Nie utracilem żadnego z tych, których Mi dałeś».

Drodzy Bracia i Siostry!

Dzisiaj zastanowimy się nad sceną, która wyznacza początek męki Jezusa: wydarzenie Jego pojmania w ogrodzie Getsemani. Ewangelista Jan, z właściwą sobie głębią, nie przedstawia nam Jezusa przestraszonego, uciekającego czy też ukrywającego się. Wręcz przeciwnie, ukazuje nam człowieka wolnego, który wychodzi naprzód i zabiera głos, otwarcie stawiając czoła godzinie, w której może objawić się światło największej miłości.

„Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich: «Kogo szukacie?»” (J 18, 4). Jezus wie. Jednak postanawia nie cofać się. Oddaje siebie. Nie ze słabości, ale z miłości. Miłości tak pełnej, tak dojrzałej, że nie boi się odrzucenia. Jezus nie zostaje pojmany: pozwala się pojąć. Nie jest ofiarą zatrzymania, lecz dawcą daru. W tym geście urzeczywistnia się nadzieja zbawienia dla naszego człowieczeństwa: świadomość, że nawet w najciemniejszej godzinie można pozostać wolnym, aby miłować aż do końca.

Kiedy Jezus odpowiada „JA JESTEM”, żołnierze upadają na ziemię. Jest to fragment tajemniczy, ponieważ to wyrażenie, w objawieniu biblijnym, nawiązuje do samego imienia Boga: „JA JESTEM”. Jezus objawia, że obecność Boga ujawnia się właśnie tam, gdzie ludzkość doświadcza niesprawiedliwości, lęku, samotności. Właśnie tam gotowe jest jaśnieć prawdziwe światło bez obawy, że zostanie przytłoczone przez nadciągającą ciemność.

W środku nocy, kiedy wszystko zdaje się walić, Jezus ukazuje, że chrześcijańska nadzieja nie jest ucieczką, lecz decyzją. Ta postawa jest owocem głębokiej modlitwy, w której nie prosi się Boga o oszczędzenie cierpienia, ale o siłę, by

wytrwać w miłości, świadomi, że życie dobrowolnie ofiarowane z miłości nie może nam być przez nikogo odebrane.

„Jeżeli Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść” (J 18, 8). W chwili pojmania Jezus nie troszczy się o swoje ocalenie: pragnie jedynie, aby jego przyjaciele mogli swobodnie odejść. To pokazuje, że jego ofiara jest prawdziwym aktem miłości. Jezus pozwala się pojmać i uwięzić strażnikom tylko po to, aby uczniowie mogli pozostać na wolności.

Jezus przeżył każdy dzień swojego życia jako przygotowanie do tej dramatycznej i podniosłej godziny. Dlatego, kiedy nadeszła, miał siłę, by nie szukać drogi ucieczki. Jego serce dobrze wiedziało, że utrata życia z miłości nie jest porażką, lecz ma w sobie tajemniczą płodność. Jak ziarno pszenicy, które wypadłszy w ziemię, nie pozostaje samo, lecz umiera i staje się płodne.

Również Jezus odczuwa niepokój w obliczu drogi, która zdaje się prowadzić jedynie do śmierci i kresu. Ale jest również przekonany, że tylko życie utracone z miłości w końcu się odnajduje. Na tym polega prawdziwa nadzieja: nie na próbach uniknięcia cierpienia, ale na wierze, że nawet w samym środku najbardziej niesprawiedliwych cierpień kryje się załazek nowego życia.

A my? Ileż to razy bronimy naszego życia, naszych planów, naszego bezpieczeństwa, nie zdając sobie sprawy, że w ten sposób pozostajemy sami. Logika Ewangelii jest inna: tylko to, co składa się w darze, rozkwita, tylko miłość, która staje się bezinteresowna, może przywrócić zaufanie nawet tam, gdzie wszystko wydaje się stracone.

Ewangelia św. Marka opowiada nam również o młodzieńcu, który ucieka nagi, gdy pojmano Jezusa (Mk 14,51). Jest to obraz enigmatyczny, ale głęboko poruszający. Również my, próbując iść za Jezusem, przeżywamy chwile, w których jesteśmy zaskoczeni i pozbawieni naszych pewników. Są to najtrudniejsze chwile, w których kusi nas porzucenie drogi Ewangelii, ponieważ miłość wydaje się zadaniem niewykonalnym. A jednak to właśnie młodzieniec, pod koniec Ewangelii, ogłasza niewiastom zmartwychwstanie, już nie nagi, lecz odziany w białą szatę.

Oto nadzieja naszej wiary: nasze grzechy i wahania nie przeszkadzają Bogu w przebaczeniu nam i przywróceniu nam pragnienia ponownego podjęcia naszego naśladowania Jezusa, żeby uczynić nas zdolnymi do ofiarowania życia dla innych.

Drodzy bracia i siostry, uczmy się również my powierzać siebie dobrej woli Ojca, pozwalając, aby nasze życie było odpowiedzią na otrzymane dobro. W życiu nie trzeba mieć wszystkiego pod kontrolą. Wystarczy każdego dnia swobodnie wybierać miłość. To właśnie jest prawdziwa nadzieja: wiedzieć, że – nawet w mrokach próby – miłość Boga nas wspiera i sprawia, że dojrzewa w nas owoc życia wiecznego.

Proboszcz Ks. dr Mariusz Szypa. Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego,, ul. św. Brata Alberta 3, 55-003 Czernica, tel **713 180 005**, Konto Parafialnej Rady Duszpasterskiej, BS OŁAWA nr **09 9585 0007 0020 0200 0677 0001**

1. Kancelaria parafialna będzie czynna we wtorek 2 września od 16.00 do 17.00.
2. Dziś podczas Mszy św. o godz. 12.00 odbędzie się parafialne dziękczynienie za zbiory (tradycyjne dożynki). Zapraszamy szczególnie wszystkich rolników, sadowników, działkowiczów, pszczelarzy. Po Mszy św. zapraszamy do parafialnej kawiarenki na poczęstunek i spotkanie.
3. W tym tygodniu I czwartek, piątek i sobota miesiąca. W czwartek po Mszy nabożeństwo o powołania i za powołanych. W piątek spowiedź od 16.30 do 17.30, a po Mszy nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. W sobotę po Mszy o godz. 8.00 nabożeństwo ku czci Niepokalanego Serca NMP.
4. Odwiedziny chorych w domach w piątek 5 września od godz. 8.00.
5. W przyszłą niedzielę adoracja Najświętszego Sakramentu po Mszy o 8.00 do godz. 12.00 i zmiana tajemnic Żywego Różańca po Mszy o godz. 12.00.
6. Zapowiedzi przedślubne. Sakramentalny związek małżeński pragną zawrzeć:
(2) Arkadiusz Marek BAJER, rzym.kat., syn Radosława i Anety, zam. we Wrocławiu oraz Julia CZECH, rzym.kat., córka Janusza i Jolanty, zam. w Wojnowicach.
Ktokolwiek wiedziałby, iż jakieś przeszkody wzbraniają tym osobom zawarcie związku małżeńskiego, ma obowiązek zawiadomić o tym Proboszcza Parafii.
7. Parafia rozpoczyna przygotowanie dzieci, należących do naszej parafii, do przyjęcia I Komunii św. Zapisowe spotkanie dla rodziców 7 września br. po Mszy św. o godz. 12.00 (kościół dolny). Jeżeli dziecko było ochrzczone w innej parafii niż nasza, należy uzyskać już świadectwo chrztu dziecka w parafii chrztu, gdyż jest ono podstawą rozpoczęcia bezpośredniego przygotowania do przyjęcia sakramentu.
8. Parafia rozpoczyna przygotowanie do bierzmowania uczniów klas 8. Zapisy do 21 września br. Formularze zapisów w zakrystiach w kościołach. Pierwsze spotkanie 24 września o godz. 19.00.
9. Parafia przypomina, że udział w szkolnych lekcjach religii i przygotowanie w parafii są integralną częścią przygotowania do przyjęcia sakramentów (I Komunii, Bierzmowania, Małżeństwa). Przypominamy zatem rodzicom dzieci i młodzieży klas pierwszych różnych poziomów edukacyjnych, że na lekcje religii należy dzieci zapisać składając w placówce oświatowej oświadczenie woli o uczęszczaniu na te zajęcia. Jednocześnie przypomnianym odnośnie do wprowadzonych przez Ministerstwo zajęć z edukacji zdrowotnej, że biskupi wzywają rodziców, aby głęboko rozważyli decyzję o udziale ich dzieci w tych zajęciach, gdyż proponowane w nim treści nie zawsze są zgodne z zasadami etyki katolickiej, a także ingerują w prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z ich światopoglądem." Choć przedmiot edukacja jest nieobowiązkowy, pisemną rezygnację z udziału w zajęciach edukacji zdrowotnej można złożyć tylko w terminie do dnia 25 września danego roku szkolnego. Jednocześnie rezygnacja będzie dotyczyła tylko danego roku szkolnego.
10. Dziękuję za wszelkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii. Wszystkim parafianom i gościom życzę błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na wrzesień 2025

O odnowienie naszych relacji ze stworzeniem — Módlmy się, abyśmy inspirowani przykładem św. Franciszka, zrozumieli wzajemną zależność wszystkich stworzeń, kochanych przez Boga, godnych miłości i szacunku.

Kalendarz liturgiczny

1 — 7 września

35 tydzień roku 2025

-
- 1 IX**
PON. 1 Tes 4, 13-18; Ps 96 (95), 1 i 3. 4-5. 11-12. 13 (R.: por. 13ab); Por. Łk 4, 18; Łk 4, 16-30;
8.00 Czernica Na rozpoczęcie roku szkolnego
17.30 Wojnowice Dziękczynno-błagalna rodziny CZECH, o potrzebne łaski
-
- 2 IX**
WT. 1 Tes 5, 1-6. 9-11; Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: por. 13); Por. Łk 7, 16; Łk 4, 31-37;
16.00-17.00 kancelaria parafialna
17.30 Czernica +Jan PAWLARCZYK /od rodz. PAŁANIUKÓW z Czernicy/
-
- 3 IX**
ŚR. **Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego, papieża i doktora Kościoła**
Kol 1, 1-8; Ps 52 (51), 10-11 (R.: por. 10b); Por. Łk 4, 18; Łk 4, 38-44;
17.30 Wojnowice +Jan GNOJSKI /od córki Agaty z mężem/
-
- 4 IX**
CZW. Kol 1, 9-14; Ps 98 (97), 2-3b. 3c-4. 5-6 (R.: por. 2a); Mt 4, 19; Łk 5, 1-11;
17.30 Czernica O powołania kapłańskie, zakonne i misyjne
-
- 5 IX**
PT. Kol 1, 15-20; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. 2b); J 8, 12; Łk 5, 33-39;
16.30-17.30 Spowiedź
17.30 Czernica W int. Grażyny i Krzysztofa RASZCZUKÓW w 30 rocz.
sakramentu małżeństwa
Adoracja po Mszy do godz. 19.00
-
- 6 IX**
SOB. Kol 1, 21-23; Ps 54 (53), 3-4. 6 i 8 (R.: por. 6b); J 14, 6; Łk 6, 1-5;
8.00 Wojnowice W int. zmarłych biskupów, prezbiterów i wiernych, którzy
ponieśli śmierć w II wojnie światowej
14.00 Wojnowice Msza ślubna
17.00 Czernica +Jan PAWLARCZYK
-
- 7 IX**
NIEDZ. **Dwudziesta Trzecia Niedziela zwykła**
Mdr 9, 13-18; Ps 90 (89), 3-4. 5-6. 12-13. 14 i 17 (R.: por. 1b); Flm 9b-10. 12-17; Ps 119 (118), 135; Łk 14,
25-33;
8.00 Czernica +Maria MALAK /2 r. śm./
10.00 Wojnowice +Kazimierz MAŁDZY
12.00 Czernica +Jan SOBCZYK /13 r. śm./, ++ z rodziców i braci z obu
stron

Z nadzieją ku górze!

Spotkanie młodzieży Archidiecezji Wrocławskiej na Ślęży

📅 **Sobota, 27 września 2025**

📍 **start: Przełęcz Tąpadła**

🕒 **Godz. 9.30**

W PROGRAMIE:

GRA TERENOWA

EUCHARYSTIA

KONFERENCJA

UWIELBIENIE

SPOWIEDŹ

INTEGRACJA

ZAPISY:

f @DDMWroclaw
📷 @ddm_wroclaw
🌐 www.ddm.wroclaw.pl

ZAPRASZAJĄ
ORGANIZATORZY:

Diecezjalne
Duszpasterstwo
Młodzieży
WROCŁAW

FUNDACJA
mŁODZI mŁODYM

Ślęza - Góra Tętna Młodych

